

8. Kršitev člena 39 Pogodbe ES.
9. Kršitev člena 49 Pogodbe ES.
10. Napačna uporaba prava pri opredelitvi interesa Skupnosti.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 18. aprila 2005

(Zadeva C-173/05)

(2005/C 155/11)

(Jezik postopka: italijanshina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata E. Traversa in J. Hottiaux, člana pravne službe Komisije, je dne 18. aprila 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da je Italijanska republika s tem, da je uvedla in ohranila v veljavi „tributo ambientale [okoljski davek]“ na plinovode, določen v členu 6 regionalnega siciljskega zakona št. 2 z dne 26. marca 2002 (objavljen v GURS, del I, št. 14, 2002), ni izpolnila obveznosti iz členov 23, 25, 26 in 133 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in iz členov 4 in 9 Sporazuma o sodelovanju med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Ljudsko demokratično republiko Alžirijo, ki je bil podpisan 26. aprila 1976 in odobren z Uredbo Sveta (EGS) št. 2210/78 z dne 26. septembra 1978⁽¹⁾;
2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 6 obravnavanega siciljskega regionalnega zakona krši načela skupne carinske tarife, ker uvaja davek z enakim učinkom kot ga ima carina pri uvozu (v Skupnost) ali pri izvozu (v druge države članice), ki je kot tak prepovedan davek v smislu določb Pogodbe in sekundarnih predpisov, navedenih zgoraj.

Iz formalnega vidika in glede na besedilo izpodbijane zakonske norme je pogoj za obdavčitev lastništvo napeljave, medtem ko davčno osnovo predstavlja prostornina plinovoda, izražena v kubičnih metrih. Vendar je siciljski zakonodajalec poskrbel za natančno opredelitev, po eni strani, v členu 6(3), da je pogoj za

obdavčitev lastništvo plinovodov „v katerih se nahaja plin“; in po drugi strani, je v odstavku 4 istega člena določeno, da so zavezanci za plačilo lastniki teh plinovodov, če „opravljajo najmanj eno od dejavnosti (transport, prodaja, nabava)“, povezanih s plinom. Komisija iz navedenega sklepa, da je dejanski namen siciljskega zakonodajalca obdavčiti transportirani proizvod (metan) in ne infrastrukturnih napeljav (plinovod) kot takih.

V skladu s sodno prakso Sodišča na področju notranjih davkov iz člena 90 ES, za davek, ki se pobere od transportnega sredstva glede na težo tovora, ki je predmet transporta, veljajo skupnostne določbe, ki se nanašajo na davke na proizvode, saj se ta isti davek neizogibno odraža na ceni proizvoda, ki je predmet transporta, ne glede na to, ali je domač ali uvožen. Načelo, kot je obrazloženo v okviru te sodne prakse, je mogoče uporabiti za dajatve z enakim učinkom kot ga ima carina; v obravnavanem primeru je z notranjim davkom, čeprav je formalno obdavčeno prevozno sredstvo (plinovod) v glede na prostornino proizvoda (metan), v resnici obdavčen sam proizvod, kar se očitno in neposredno odraža na njegovi ceni.

⁽¹⁾ UL L 263, 27.9.1978.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi odločbe College van Beroep voor het bedrijfsleven z dne 19. aprila 2005, v zadevi 1. Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, 2. Stichting Natuur en Milieu proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (intervenient: Bayer Crop-Science B. V.)

(Zadeva C-174/05)

(2005/C 155/12)

(Jezik postopka: nizozemščina)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) je z odločbo z dne 19. aprila 2005, v zadevi 1. Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, 2. Stichting Natuur en Milieu proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (intervenient: Bayer CropScience B.V.), ki jo je sodno tajništvo prejelo 19. aprila 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.